

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 68017

гр. София, 02.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ СТ. ПЕТРОВ

като разглежда докладваното от КИРИЛ СТ. ПЕТРОВ Частно гражданско дело № 20231110126155 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 417 ГПК.

Образувано е по заявление по чл. 417 ГПК, подадено от [фирма] /н/, срещу [фирма], ЕИК *****, с което се иска издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист въз основа на документ - извлечение от счетоводни книги, към което е представен договор за гаранционна сделка за поръчка за издаване на банкова котрагаранция от 22.11.2013 г. за следните суми:

- 2 757 530,50 евро - предсрочна главница от 14.09.2015 г. до 14.09.2015 г.;
- 2451,14 евро - просрочена лихва върху редовна главница за периода от 25.09.2015 г. до 25.09.2015 г.
- 3 780 574,41 евро - просрочени лихви върху просрочена главница за периода от 25.09.2015 г. до 25.04.2023 г.;
- 27 575,31 евро - текущи лихви върху просрочена главница за периода от 25.04.2023 г. до 15.05.2023 г.;
- 419 251,51 евро - неустойка върху просрочена лихва за периода от 25.09.2015 г. до 15.05.2023 г.,

Претендира и законна лихва от дата подаване на заявлението и разноси по делото.

Съдът, след като разгледа заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист, намира следното:

Според чл. 417, ал. 1, т. 2 ГПК заявителят може да поиска издаване на заповед за изпълнение и когато вземането, независимо от неговата цена, се основава на извлечение от счетоводните книги на банка, към което е представен документът, от който произтича вземането на банката, заедно с всички негови приложения, включително приложимите общи условия. Незабавно изпълнение въз основа на документ по чл. 417 ГПК може да се допусне само за вземания, които са удостоверени както по основание, така и по размер в самия документ, а за други вземания, вкл. акцесорни по отношение на главното вземане, това е недопустимо /т. 4а от ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС/.

Представен е от банката Договор за гаранционна сделка за поръчка за издаване на банкова котрагаранция от 22.11.2013 г., ведно с банкова гаранция издадена от [фирма] (н) реф. № 36/01/398 и Искане за плащане от 10.09.2015 г. по банкова гаранция издадена от [фирма] (н) реф. № 36/01/398, като се твърди, че сумите по Договора за гаранционна сделка за издаване на банкова котрагаранция от 22.11.2013 г. са платени безусловно по писмено искане на ***.

В настоящия случай възникване на вземания в полза на банката в посочения размер срещу наредителя по Договор за гаранционна сделка не се установяват от представените документи, тъй като независимо, че по делото е представено Искане за плащане по банкова гаранция издадена от [фирма] (н) реф. № 36/01/398 от ***, от този документ, който не е официален и не изхожда от длъжника, не се установява, както изпълнение на условието по чл. 1, ал. 3, т. 2 Договор за гаранционна сделка за поръчка за издаване на банкова контрагаранция от 22.11.2013 г., така и че обезпечителната сметка на [фирма] (н) е дебитирана с посочената в договора за гаранционна сделка сума.

В допълнение, съгласно чл. 1, ал. 11 Договор за гаранционна сделка за поръчка за издаване на банкова контрагаранция от 22.11.2013 г., в случай на плащане по банковата контрагаранция, банката служебно оформя на Клиента отделен **целеви кредит в евро**, като главницата по заемната сметка е в размер на платената към Бенефициента сума, с краен срок на погасяване на кредита 3 дни, считано от датата на плащането по контрагаранцията, от който момент Клиентът придобива качеството на Кредитополучател. Отпускане на такъв кредит в полза на лицето, срещу което се иска издаване на заповедта за изпълнение въз основа на документ, не се установява по делото, освен това попада в хипотезата на чл. 3, ал. 2 от ЗБН, според която от датата на решението за отнемане на лицензията за извършване на банкова дейност на основание чл. 36, ал. 2 от ЗКрИ, не могат да се извършват разпоредителни сделки и действия с имуществото на банката с изключение на извършването на обичайни разноси, насочени към неговото запазване и управление.

С договора за гаранция банката поема задължение да издаде покрита банкова контрагаранция, а наредителят да обезпечи контрагаранцията и да заплаща комисионни, такси и разходи. В чл. 3, ал. 2 от договора е посочено, че задълженията на клиента към банката са всички суми за лихви, комисионни, такси и разходи. Липсва задължение на наредителя да заплаща сумите по издадените контрагаранции. Подобно задължение би възникнало при сключване на свързана сделка, а именно целеви кредит в евро, какъвто не се установява да е сключен. Основание за претендиране на главницата би представлявал евентуално служебно оформен договор за кредит /какъвто няма/, но не и договорът за гаранционна сделка.

Настоящият съдебен състав намира, че договорът за гаранционна сделка единствено посочва задълженията на страните във връзка с поръчката за издаване на банкова гаранция, като евентуалното сключване на договор за целеви кредит /какъвто не се установява в случая/ би представлявал основание за задължаване на кредитополучателя да заплати главницата по заемната сметка, респ. би представлявал основание за издаване на извлечение от счетоводните книги въз основа на този договор.

Договорът за гаранционна сделка от 23.11.2013 не позволява и да се определи размерът на посочените в заповедта за изпълнение лихви, както изисква *т. 4а от Тълкувателно решение на ВКС №4/2013 г.* Претендираните суми за просрочена лихва върху редовна главница, просрочена лихва върху просрочена главница, текущи лихви, неустойка върху просрочена главница не става ясно от кои разпоредби на договора за гаранционна сделка произтичат и защо са в претендираните размери – т. е. договорът за гаранционна сделка не удостоверява посочените претенции да подлежат на изпълнение. Още повече, че уговорената годишна лихва в размер на 8 % в чл. 5, ал. 1 от договора е обвързана отново със сключването на договор за кредит. Раздел V от договора за гаранция е наименован „Условия на оформения кредит“ и представлява съгласие между страните по основните елементи на бъдещата свързана сделка „служебно оформен целеви кредит“. С извлечението не се претендират суми посочени като задължения на наредителя по договора за издаване на банкова контрагаранция – комисионни /представляваща възнаграждението на банката по договора за банкова гаранция/, такси и разходи.

Ето защо от представените документи не се установява възникване както на главните,

така и на акцесорните вземания, които се претендират, поради което заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ заявление по чл. 417 ГПК с вх. № от 15.05.2023 г., подадено от [фирма] /н/, срещу [фирма], ЕИК *****, с което се иска издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист.

Разпореждането може да се обжалва с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от получаването на препис от него от заявителя.

Препис от разпореждането да се връчи на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____